

[Dohrmann]

Det skal ingen hemmelighed være, at vi ikke har de store forhåbninger til, at den regering, som nu har klæbet sig til stolene igen, vil kunne gøre noget som helst bedre end det, den hidtil har gjort. Tværtimod må det frygtes, at endnu flere virksomheder og arbejdspladser vil gå tabt. Den åbningstale, statsministeren holdt, gjorde ikke forhåbningerne større. Det var en træt mand, vi hørte. Havde det så bare været statsministeren, der var træt, men man får det indtryk, at det er hele socialdemokratiet, der er kørt træt.

Hvad var der af nyt i statsministerens åbningstale? Der var intet nyt, intet. Man sætter sig ned og håber på, at der skal ske et mirakel, og så kommer man med nogle forslag om mere formynderi, mere papirusseri o.lign. Det er den linje, vi kan forvente fra regeringens side.

Nogle af de lovforslag, regeringen har bebudet, bærer også helt tydeligt præg af, at kræfterne er sluppet op. Vi har set, at f.eks. sådan noget som naturgasnettet skal udvides. Ja men var det dog ikke bedre, i stedet for at snakke om udvidelse af naturgasnettet, at man tog og fortalte folk i de områder, hvor vi skal have naturgas, hvad det cirkus, man dér har sat i gang, kommer til at koste den enkelte forbruger? Det er der ingen der har fået svar på endnu. Inden man begynder at snakke om store udvidelser af naturgasnettet, burde man finde ud af, hvad det hele egentlig koster, om det er lønsomt.

Vi har også fået at vide, at der eventuelt vil komme et forslag om periodiske syn af biler. Hvad vil det betyde? At folk hvert andet eller måske hvert tredje år skal hen og have deres biler synet og skal betale en mekanikerregning på 2.000-3.000 kr., hvad ved jeg. For dem, som bor ude i landdistrikterne, skifteholdsarbejdere m.fl., for hvem en bil ikke er luksus – idet de nødvendigvis må have et eller andet at køre i, for enten er der ingen kollektiv trafik, eller også har de så skiftende arbejdstider, at der ingen busser kommer – vil det simpelt hen betyde, at de ikke har råd til at beholde deres bil. Det vil være konsekvensen. Jeg ved godt, at begrundelsen er sikkerhedshensyn, idet man mener, at bilerne er for dårlige, men det er jo ikke rigtigt; det er et fagforeningskrav, man her opfylder, simpelt hen for igen at camouflere den store arbejdsløshed, som vitterlig eksisterer.

Vi har også fået at vide, at nu skal bare det at sende et almindeligt brev koste 2 kr. Der kommer et forslag om, at portoen skal stige til 2 kr., hvorimod der ikke skal ske noget med pakkeportoen. Man skal lige lægge mærke til, at med hensyn til pakker har postvæsenet konkurrence, det har man ikke inden for brevbesørgelsen, dér har man monopol. Pakkeportoen skal ikke stige. Det skal jeg ikke beklage mig over, men det virker jo påfaldende, at de steder, hvor staten har konkurrence, holder man priserne i ro. De steder, hvor man har en god og sund konkurrence, giver man tilskud, for udbringelsen af pakker må jo også være blevet dyrere, når det skal koste 2 kr. at bringe et brev ud.

Endelig kommer de sædvanlige forslag om optagelse af lån i såvel ind- som udland. Det sidste er vel nok det vigtigste. Hvis de, der låner os penge i udlandet, lige pludselig gik hen og sagde nej, hvad ville der så ske? Ja, der ville simpelt hen ske det, at regeringen ikke kunne regere. Den ville gå af i morgen. Hvis vores udenlandske pengeudlånere i dag udtalte, at nu kunne Danmark ikke låne flere penge, så havde vi ikke den nuværende regering i morgen. Det garanterer jeg for. Hele lovgivningen, alle de gode løfter, man giver – og det gælder også SF og alt, hvad de har gået og lovet her i valgkampen – er baseret på én eneste ting, nemlig optagelse af store lån i udlandet. Man kan prale nok så meget af den gode velfærd, vi har herhjemme, og som vi skal have, men det er hyklerisk, når man samtidig peger fingre ad andre lande og siger: ja men det er u-lande, de har hverken det ene eller det andet. Grunden til, at vi har det så godt her i Danmark, som vi har, er, at finansministeren og økonomiministeren og en lang række andre ministre suser rundt i udlandet og låner penge. Det er det, vi har bygget vores velfærd på, og den dag det stopper, da falder det hele til jorden.

At statsministeren faktisk har opgivet det hele, inden han nogen sinde er kommet i gang, fremgår helt klart dér i åbningstalen, hvor han siger, at Danmark ikke isoleret kan fjerne arbejdsløsheden under den nuværende krise. Ja men hvad er det for en holdning at have af landets statsminister? Vi skal bare sætte os ned, siger statsministeren med andre ord, og vente på, at der sker et mirakel. Danmark kan hverken gøre fra eller til. Det er rent faktisk det, statsministeren siger, hvis